

kan jeg ikke indsee, at det godt lod sig udføre i et Land, hvor Skattedistricterne, ifølge vor eiendommelige Forfatning, maa blive saa smaa og saa talrige som hos os, at indbringe i ethvert saadant Skattedistrict et Medlem, som kunde udtrykke Regeringens Tanke, og saaledes bringe Enighed i Ansættelserne tilveie, hvilket det ærede Medlem dog maa have tilfagt, naar han bebrejdede Udkastet, at Skattecommissionerne ikke komme til at indeslutte et Regeringselement i sig. Man maa betænke, hvor mangfoldige Skattedistricter vi ville faae. Men det ærede Medlem maa ogsaa have overseet, at, naar han befrygter, at Skattecommissionerne, i hvilke intet Regeringsorgan findes, skulde være tilbøielige til at bidrage til at Ansættelserne bleve lavere og lavere ved at vise en vis Eftergiveness i Ansættelsen, saa har Lovudkastet ogsaa indirecte søgt at modarbejde dette paa en Maade, som ikke vil være af liiden praktisk Betydning. Det hedder i § 13, at forinden Communalbestyrelsen tiltræder sine Forretninger som Skattecommission, skal enhver af dens Medlemmer selv angive sin Indtægt for Overfattecommissionen, og at denne, efterat have fremkaldt Medlemmerne for sig, skal have afgjort for deres Bedkommende, hvad de skulde ansættes til i Skat, førend de begynde deres Virksomhed i Skattecommissionen. Det har havt sin meget gode Grund, at man er kommen til denne Bestemmelse, thi her vil ligge et Fingerpeg for Skattecommissionen, hvorledes den skal handle og gaae frem, hvor den skal anvende sit Skøn ved Andres Ansættelse i Skat. Den, som selv er bleven ansat til Skat efter en Regel, som han anseer for at være haard, eller en streng Fortolkning af Loven, vilde deri baade finde en Dpfordring til at anvende den samme Regel paa samme Maade paa sine Medborgere i Skattedistrictet, som ogsaa, efter den menneskelige Naturs sædvanlige Maade at gaae frem paa, finde en Slags Bevølligelse ved, at ligesom han selv er bleven stærkt beskattet efter hans Formening, saaledes vil han paa en lignende Maade kunne gaae frem ved Skatteansættelsen af Andre. Naar det samme ærede Medlem fremdeles har bemærket, at han finder det som en Mangel i Udkastets § 23, at Regeringscommissairen er berettiget

til at forelægge ethvert Tilfælde, over hvilket han ikke kan blive enig med Overfattecommissionens øvrige Medlemmer, for Finantsministeriet, ligesom denne Afgjørelse ogsaa kan afæffes af Fleertallet, og dertil har tilføiet at en saadan Indblanding af Finantsministeriet i Sagens endelige Afgjørelse er uden Exempel i andre Skattelove af lignende Art, saa kan jeg ikke negte, at især denne sidste Paastand af ham i høj Grad har undret mig, da i de fleste Love om Indkomsskat, som jeg kjender, den endelige Afgjørelse, hvor der er Meningsforskjellighed tilstede, er overladt til Finantsministeriet som øverste Instans. Jeg har her liggende endeel Skattelove af lignende Natur for mig, og som sagt, i de allerfleste af dem vil man finde, at den endelige Afgjørelse af Meningsforskjellighederne er overladt til Finantsministeriet. Jeg tør endog ogsaa paastaae, at noget Lignende finder Sted i England navnlig efter Indkomsskatlovens § 130, som jeg specielt skal henvide til, thi man kan der, naar man ikke er tilfreds med den almindelige Commissionens Ansættelse, i visse Tilfælde forlange Sagen henviist til en speciel Commission, som udnævnes directe af den finantsielle Administration. Overhoved i dette Land, og i Virkeligheden falder sammen med den Afgjørelse, som her er tillagt Finantsministeren; thi det ligger i de forskjellige Landes Eiendommelighed og tildeels i deres Udstrækning, at endeel Forretninger, som i et mindre Land overdrages til Afgjørelse af Finantsministeren som Person, i det andet og større Land overdrages til Afgjørelse af den finantsielle Administration, om jeg saa maa sige, som moralsk Person. Hovedsagen er, at det ærede Medlems Paastand, at det er uheldigt at overdrage Conflicterne til den administrative Myndigheds Afgjørelse, og at det ikke finder Sted undtagen efter dette Lovforslag, ikke er begrundet i en klar Dpfatning af andre lignende Love. Jeg skal ved denne Leilighed tillade mig en Bemærkning. Jeg tror, eller rettere sagt jeg er overbevist om, at man under hele dette Arbejde, langt fra have søgt at skabe noget Nyt, derimod maa sige for meget har rettet sig efter de Bestemmelser, som findes i andre lignende Indkomsskatlove (Hør!). Jeg har selv havt den Ære at deeltage i de Forhand-